
ROZMIERZACZ (1) *sb m*

rozmierzacz (1), [**rozmirzacz**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg N rozmierzacz. ◇ [pl L rozmirzaczach.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto dokonuje pomiarów gruntów, geometra:

*Wyrażenie: »rozmi(e)rzacz ziemie« [szyk zmienny]: Geometres, et Geometra, terrae mensor sive divisor – Ziemie rozmierzacz, wimiernik. *Calep* 452a; [Niechce tu nic mówić o Grámmátykach/ Kráfomowcach/ Philozoffach/ Rozmirzácządzach ziemie/ [...] ktorých náuki [...] dzielą fie ná trzy części *Leop* *B3 (*Linde*)].*

Synonimy cf ROZMIERCA.

Cf MIERCZY, MIERNICZY, MIERNIK, POMIERNIK, ROZMIERCA, ROZMIERNIK, WYMIERCA, WYMIERNIK

KO